

Universitatea din București a devenit un centru național de predare a limbii engleze

Interviu cu prof. univ. dr. Lidia Vianu, directorul Editurii Contemporary Literature Press și al Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (Universitatea din București)

LIDIA VIANU este profesor de literatură engleză modernă și contemporană în cadrul Departamentului de Limba și Literatura Engleză al Facultății de Limbi Străine din Universitatea București. Este directorul Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan – program pe care l-a înființat în anul 2006. Conduce, împreună cu profesorul C. George Săndulescu, Editura Contemporary Literature Press (Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură). A publicat numeroase volume, eseuri, antologii privind literatura engleză contemporană, în limbile engleză și română. Traducerile ei au fost publicate la Northwestern University Press, Bloodaxe, Plymouth University Press. În anul 2005, Poetry Society din Londra i-a acordat un premiu bienal pentru traducerea poeziei europene. A publicat, de asemenea, trei volume pentru învățarea limbii engleze prin traducere (English with a Key).

Stimată doamnă profesoară, cum s-a născut ideea Editurii Contemporary Literature Press (CLP) – Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură?

Editura a pornit odată cu înființarea Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan (<http://masterat.mttlc.ro/>), la Universitatea din București. Masteratul l-am înființat din dorința de a deschide un program care să reabiliteze ideea că limba engleză poate fi o profesie în secolul XXI. Am căutat ceva practic și în același timp am încercat să nu renunț la ideea universitară de cercetare. Drept care predăm lucruri destul de complicate ce țin de textul cultural contemporan, dar avem și o materie foarte aplicată, cum e Subtitrarea.

Legătura text-ecran este în acest moment un dezbateri deloc de neglijat în folosirea limbilor străine, mai ales a englezei. Asistăm la moartea cărții pe hârtie și nașterea celui care se cheamă „subtitles”. Masteranzii mei studiază, așadar, literatura contemporană (mai ales engleză) pentru sufletul lor, iar subtitrarea de filme (mai bune sau de duzină) o fac pentru buzunarul lor. Din fericire, această materie le este predată de un foarte bun profesionist – Bogdan Stănescu, de la TVR. Programul are o puternică legătură cu mass-media în general, de la redactarea de carte la redactarea pentru presa scrisă, radio, televiziune și, bineînțeles, internet.

Editura – cum îi spune și numele – are, prin urmare, cel puțin două direcții majore: extinderea ideii de „carte” la cartea de calitate publicată pe internet (<http://editura.mttlc.ro/>) și publicarea de volume de literatură în sprijinul celor care învață limba engleză. Autorul politicii de publicare a editurii este profesorul George Săndulescu, actualmente stabilit în Principatul Monaco.

Am să încep cu învățarea limbii engleze prin literatură. Profesorul Săndulescu are această idee globalizantă că limba și literatura unei țări nu se pot disocia: ele se învață *numai* împreună. Cărțile noastre sunt, prin urmare, ceea ce el numește volume de *langue et civilisation*. Într-un fel, trimitem profesorilor de engleză semnalul că profesionalizarea pe o arie îngustă a fost un lucru bun, dar limba engleză este o materie vie, iar predarea ei acum este imperios necesar să evolueze înapoi spre studiul textului literar din perspectivă lingvistică. MTTLC așa a început, din nevoia de a reduce literatura pe masa de studiu. Apoi a venit editura, care ne-a arătat că limba și literatura – idee afirmată în mod repetat de profesorul Săndulescu – nu se pot despărți.

Revin acum la rațiunea practică a Editurii, în continuarea ideii de „Editură pentru studiul limbii engleze prin literatură”. Cred că sunt mai bine de șase ani de zile de când încerc fără rezultat să pornesc un grant universitar (o finanțare de orice fel) prin care să ofer profesorilor materiale online, gratuite, de care să se poată folosi la clasă. Un computer din București și altul dintr-un sat de care poate nici n-am auzit pot descărca amândouă acum, accesând CLP, exact aceleași manuale. CLP este, într-un fel, o librărie ori o bibliotecă pe care ne-o facem fiecare la noi acasă: cu un computer, o imprimantă și multă hârtie. Fără lucrul pe hârtie, scopul editurii este compromis.

În doar câțiva ani, prin titlurile publicate de CLP până acum, Universitatea din București a devenit un centru național de predare a limbii engleze. Este vorba de volume cum ar fi: reluarea în facsimil a *Gramaticii Catedrei* în nouă volume, *Gramatica vie a limbii engleze*, de Dragoș Protopoulos, *Exerciții de gramatică engleză*, de C.-G. Săndulescu, volumul meu *English for Everyone*. Tot în ajutorul predării am publicat două compendii de câte zece secole de literatură engleză, unul de poezie, iar altul de eseuri. Cartea de amintiri a lui Joseph Conrad *Oglinda mării* a apărut în format bilingv, în sprijinul direct al studenților interesați de proza începutului de secol XX, de studiul limbii prin traducere,

dar și al masteranzilor în domeniul traducerii literare; la fel și volumele bilingve de poezii de John Mole și Dan Verona.

Planul nostru editorial în această arie are în pregătire extrem de multe volume de curs practic, antologii de literatură, cărți de învățare a limbii engleze prin exerciții și traducere.

Mulțumim pe această cale Ministerului Educației, care ne-a înțeles politica și a sprijinit concret difuzarea cărților noastre în toată țara.

Ce relație există între Editură și Universitatea din București? Care este statutul actual al Editurii?

CLP este editura online pentru literatură a Universității din București. Toate volumele noastre sunt în primul rând © UB. Ele sunt gândite să răspundă necesităților universitarilor.

Ne bucurăm de sprijinul și aprecierea universității. Intenționăm să publicăm rezultatul cercetării cât mai multor universitari, fie că e vorba de literatură, lingvistică ori alte direcții umaniste.

Faptul că publicăm de preferință texte paralele (română și engleză), de câte ori este posibil, sau publicăm în limba engleză volumele universitarilor și scriitorilor români aduce, fără nicio îndoială, un plus de vizibilitate internațională Universității din București.

În egală măsură, fără sprijinul Universității din București, CLP ar fi unul din multele site-uri culturale. Dacă fiind afilierea ei universitară, Editura se simte chemată să contribuie, prin volumele ei, la calitatea cercetării științifice umaniste naționale și internaționale.

Prin ce se identifică Editura Contemporary Literature Press în spațiul învățământului superior și al culturii românești?

Prof. univ. dr. C. George Săndulescu

CLP există prin și pentru cercetarea științifică avansată. Suntem chiar acum la al unsprezecelea volum din seria Joyce Lexicography, și descoperim că *James Joyce Quarterly*, de pildă (printre cele mai cotate reviste științifice în materie de Joyce), ne-a înscris deja printre resursele științifice internaționale. Și seria de Dicționare din *Finnegans Wake* redactate de George Săndulescu nu se oprește aici. Am publicat, de asemenea, un studiu critic Joyce de același autor: *The Joycean Monologue*.

Am scris trei volume Constantin Noica: *Doing Time...*, *General Philosophy*, *Rostirea românească de la Eminescu cetire*. Am reluat în facsimil în trei volume antologia de eseuri despre opera lui Shakespeare traduse în românește, coordonată în anul 1964 de profesorul Leon Levițchi. Am redat circuitului cultural cartea lui E.B. Mawr *Analogous Proverbs in Ten Languages*. Tot în zona cercetării se înscrie volumul meu despre proza engleză contemporană, *The AfterMode*.

Ar mai fi de spus că nu dorim să ne cantonăm într-o singură zonă: ne interesează în egală măsură cercetarea literară avansată și cultura în ansamblul ei. Așa că am publicat, de pildă, ca texte paralele, o antologie din proza lui David Lodge, romancier, critic literar și universitar englez foarte bine cunoscut publicului românesc, întrucât toate romanele lui au fost traduse. Cu încuviințarea romancierului și a Editurii Polrom, anglista Brândușa Răileanu a alcătuit o selecție publicată pe două coloane, în limbile engleză și română. Este o premieră pentru David Lodge acest volum, care este prima antologie din romanele lui și prima lui carte online.

CLP dezvoltă parteneriate cu instituții de prestigiu din țară și din străinătate. Vă rog să ne vorbiți despre acestea.

În țară suntem sprijiniți de Institutul Cultural Român. Conform direcției acestuia, publicăm autori români în traduceri semnate de traducători englezi împreună cu traducătorul român, ceea ce vrea să spună că volumele noastre sunt competitive pe piața internațională. În acest scop avem un parteneriat cu grupul de peste 400 de poeți englezi reprezentați de agenta literară Anne Stewart, care ne-au dedicat un spațiu amplu pe site-ul lor, la <http://www.poetrypro.co.uk/poetrypro.html>. Proiectul se numește *poetry PRO*. În cadrul lui, masteranzii MTTLC traduc de patru ani poezie engleză în reviste românești din toată țara. Poezii englezi traduse stilizează la rândul lor volumele traduse de noi din românește. Așa a apărut volumul bilingv al lui Dan Verona, și mai avem multe în pregătire. Scriitorii români ni se adresează în număr din ce în ce mai mare cu manuscrise pe care le doresc traduse și publicate la CLP, lucru care ne onorează.

Mai avem și o colaborare cu *New Europe Writers*, ale căror volume de poeme ori proză scurtă despre capitalele Europei apar în engleză. Noi am tradus și am publicat până acum *Warsaw Tales*, care a apărut la CLP în română, engleză și polonă în același volum. Urmează Budapesta, Praga...

Nu în ultimul rând, suntem sprijiniți de British Council, în virtutea faptului că publicăm cărți din și despre literatura engleză. Avem o întreagă serie de antologii în plan. Am publicat deja volume de traduceri din poezia engleză contemporană, majoritatea sub formă de texte paralele: Peter Ackroyd, John Mole, Ruth Fainlight, Mimi Khalvati, Alan Brownjohn, George Szirtes, Fiona Sampson. La acest capitol avem un lung șir de manuscrise care așteaptă să fie traduse în română ori să fie editate și publicate.

Colaborăm de doi ani și cu Pen Clubul din România. Suntem deschiși oricărei colaborări. Ne dorim să dăm cititorilor cărți reprezentative. Orice legătură cu instituțiile culturale din țară ori din străinătate e considerată de CLP un pas înainte.

De asemenea, știm că aveți între colaboratori nume de marcă ale culturii. Ce ne puteți spune în acest sens?

Autorul Lexicoanelor Joyce, care au stârnit ecouri notabile între cercetătorii Joyceeni, este el însuși un cercetător experimentat al operei lui James Joyce. George Săndulescu este sigiliul științific pe care editura îl pune pe volumele ei. Din 1969 până azi, a predat la universități mari din Suedia, Anglia, SUA, Italia. A organizat Conferințe internaționale James Joyce, W.B. Yeats, Oscar Wilde și Samuel Beckett la Biblioteca Princess Grace din Principatul Monaco – bibliotecă pe care el însuși a înființat-o. A editat pentru fiecare conferință volume care sunt acum citate ca material

esențial de referință. Pe lângă toate acestea, este un intelectual de excepție, care își creează perpetuu direcțiile de cercetare. Lucrul împreună cu el este o veșnică surpriză. Dacă editura contribuie la prestigiul în lume al Universității din București, care universitate este pentru noi amândoi Alma Mater, acest lucru vine din faptul că profesorul Săndulescu scrie pentru CLP 24 de ore din 24.

Desigur, Editura este în permanentă căutare de colaboratori de calitate. Lucrăm cu universitari, cum sunt Andi Bălu de la Universitatea din Ploiești, Virgil Stanciu de la Universitatea Babeș Bolyai de la Cluj, Brândușa Răileanu de la Universitatea Politehnică din București, Mihai Stroe de la Catedra de Engleză a Universității care ne patronază etc. Lansăm și pe această cale un apel celor interesați să scrie pentru noi: acceptăm oricând autori profesioniști.

Care considerați că sunt cele mai importante realizări de până acum ale Editurii?

Cred că ne-am câștigat o identitate culturală. Suntem o resursă pentru profesorii de limba engleză. Prin volumele de cercetare ne-am anunțat prezența pe scena internațională. Am publicat 55 de titluri în mai puțin de trei ani.

Pe lângă volumele propriu-zise, Editura mai are o realizare: lucrăm cu masteranzii MTTLC, care dactilografiază, fac corectură, postează, se ocupă de trimiterea comunicatelor noastre de presă unui număr de peste 10.000 de adrese din lumea întreagă. Mi se pare important că îi formăm pe cei care vor continua ce am început noi, pentru ca CLP să aibă o existență îndelungată.

Se poate spune că Editura Contemporary Literature Press a devenit un for al educației, culturii și cercetării academice la nivel național și internațional. Ce argumente susțin această calitate?

Volumele noastre sunt cel mai bun argument. Ele se adresează educatorilor și studenților lor, cititorilor dornici de cultură și cercetătorilor. Suntem recunoscuți pentru recunoașterea națională de care ne bucurăm în prezent. Mulțumim Universității din București și domnului rector Mircea Dumitru. Aceleași mulțumiri pentru Institutul Cultural Român și British Council.

Ce argument mai puternic aș putea găsi decât faptul că ne scriu cititori, universitari și scriitori, chiar bibliotecari universitare din România, din Anglia, cam de peste tot din lume, cerând volumul pe hârtie (deocamdată CLP există numai online), mulțumind pentru accesul gratuit la volume care le sunt de folos?

Comunicatele noastre de presă sunt preluate constant de site-uri culturale. Ne acordă un spațiu generos revistele din țară. Chiar *Tribuna învățământului*, pe care o conduceți, ne e mereu aproape. Vă mulțumim. Toată această efervescență în jurul CLP este un argument în sine că mergem în direcția bună.

Contemporary Literature Press se remarcă nu doar prin excelență, ci și printr-o particularitate care o situează într-o frumoasă utopie a culturii și a cunoașterii: oferă acces gratuit la cărțile, cursurile, tratatele de înaltă valoare academică și culturală pe care le editează. Cum e posibil acest lucru într-o lume mercantă, sub imperiul valorilor materiale?

Pare o utopie. Noi am făcut din ea o realitate. Rolul lui George Săndulescu în acest sens este capital.

(urmare în pag. 15)

Sorin IVAN

Grad de încredere ridicat pentru Universitatea Titu Maiorescu

Calitatea în educație și cercetare, factor de diferențiere între universitățile românești

În data de 11.07.2012, Universitatea Titu Maiorescu a primit de la ARACIS (Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior) Certificatul care atestă calificativul Grad de încredere ridicat obținut în urma evaluării instituționale. La ceremonia oficială, desfășurată în Aula Magna, spațiu grandios al Almei Mater, au participat reprezentanții comunității academice maioresciene, invitați din mediul universitar, din lumea academică, științifică și culturală românească, reprezentanți ai vieții publice, jurnaliști etc.

În urma evaluării instituționale realizate de ARACIS, proces de maximă exigență, care operează cu criterii și standarde de nivel european, Universitatea Titu Maiorescu a primit calificativul Grad de încredere ridicat, calificativul maxim care se acordă instituțiilor de învățământ superior din România. Acesta atestă capacitatea instituțională a Universității Titu Maiorescu de a desfășura programe de studii și de cercetare științifică la standarde înalte de calitate și eficiență.

Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior a fost reprezentată de o comisie compusă din: prof. univ. dr. ing. Ioan Curtu, președintele ARACIS, prof. univ. dr. ing. Radu Mircea Damian, directorul Departamentului de Evaluare Externă a Calității, prof. univ. dr. Mihai Aristotel Ungureanu, secretar general, și lect. univ. dr. Mihai Floroiu, șef Serviciu Relații Internaționale și Comunicare. În intervenția din deschiderea ceremoniei, rectorul Universității Titu Maiorescu, prof. univ. dr. Smaranda Angheni, a apreciat importanța excepțională a calificativului grad de încredere ridicat pentru Universitatea Titu Maiorescu și a subliniat eforturile făcute pentru dezvoltarea instituțională, pentru creșterea calității în educație și cercetare, pentru situarea Universității în primul eșalon al instituțiilor de învățământ superior din spațiul universitar românesc. Președintele ARACIS, prof. univ. dr. ing. Ioan Curtu, a prezentat Universității Titu Maiorescu raportul evaluării instituționale, a relevat principalele concluzii și a adus o serie de recomandări. Aprecierile au consemnat progresele realizate de Universitate pe toate planurile, valoarea programelor de studii la cele trei cicluri Bologna – licență, masterat și doctorat –, calitatea dezvoltată la nivelul educației academice și al cercetării științifice. Între recomandările făcute de comisie Universității s-au numărat cele privitoare la necesitatea implicării mai subliniate a studenților în viața academică, la exigența în cadrul procesului

instructiv-educativ, la atenția permanentă care trebuie acordată asigurării calității în cadrul reformei învățământului universitar, la nevoia de adaptare a programelor de studii la cerințele mediului

socioeconomic. După discursul ținut în fața publicului din Aula Magna, președintele Ioan Curtu a înmănat Certificatul ARACIS rectorului Universității Titu Maiorescu, prof. univ. dr. Smaranda Angheni, și președintelui Consiliului de Administrație al UTM, prof. univ. dr. Iosif R. Urs.

La primirea calificativului, dna rector Smaranda Angheni a declarat: „Calificativul Grad de încredere ridicat obținut de Universitatea Titu Maiorescu este rezultatul a mulți ani de muncă susținută a comunității noastre academice, de eforturi întreprinse de către managerii Universității, de cadrele didactice, de studenți, de toți cei care se situează sub acest blazon spiritual: Titu Maiorescu. Universitatea Titu Maiorescu a devenit un nume al calității și al performanței în educația academică și în cercetarea științifică în învățământul universitar românesc și în spațiul învățământului superior european. Pentru aceasta pledează calitatea programelor de studii, performanțele obținute în educație și în cercetare, succesul absolvenților noștri pe piața muncii, relațiile internaționale pe care le dezvoltăm și imaginea pe care partenerii noștri străini o au despre noi, resursele umane, care cuprind cadre didactice de mare valoare, infrastructura modernă. Astăzi suntem o universitate cu o identitate bine conturată în spațiul învățământului românesc și european, construită pe concepte precum: valoare, calitate, excelență și performanță. Am reușit să generăm un spirit maiorescian la nivelul învățământului universitar, spirit definitoriu pentru Universitatea noastră, care situează educația,

calitate, pe structura licență, masterat și doctorat – prin cele două școli doctorale pe care le desfășoară. Toate acestea, edificate în numele educației academice și al cercetării științifice, al inovației și creativității dedicate cunoașterii, ne situează în prezent în categoria celor mai bune universități din România, la polul calității și al excelenței. Performanța obținută prin eforturile solidare ale comunității academice maioresciene reprezintă, în același timp, o împlinire și o provocare. O împlinire privind drumul parcurs până aici, o provocare privind drumul care continuă în viitor. Ne dorim să fie o cale a performanței și a succesului”.

În finalul ceremoniei, a luat cuvântul președinta Asociației Studenților Universității Titu Maiorescu, Simona Petcu, care a explicat audienței ce înseamnă să fii student maiorescian, a vorbit de calitatea studiilor, de spiritul care animă comunitatea academică a Universității și despre perspectivele pe care studiile maioresciene le oferă absolvenților. Nu în ultimul rând, a mulțumit conducerii și cadrelor didactice pentru felul în care se implică în formarea studenților și în dezvoltarea acestora într-o cunoaștere și specializare.

cercetarea, știința, inovația și creativitatea într-o formulă complexă a cunoașterii. Performanța atinsă odată cu obținerea calificativului grad de încredere ridicat ne bucură, ne confirmă eforturile, dar, în același timp, ne obligă. Calitatea și performanța sunt un drum greu, în cadrul unui proces continuu. Suntem între cei mai buni și ne propunem să rămânem între cei mai buni”.

Cu același prilej, președintele Consiliului de Administrație al UTM, prof. univ. dr. Iosif R. Urs, a spus: „Calificativul pe care Universitatea Titu Maiorescu l-a obținut de la ARACIS ne onorează. Acest Certificat pe care scrie Grad de încredere ridicat reprezintă confirmarea strădaniilor noastre de a face din Universitatea Titu Maiorescu o Alma Mater în adevăratul sens al cuvântului, o universitate emblematică, de factură europeană, a învățământului superior românesc, respectată și apreciată în România, în Uniunea Europeană și dincolo de frontierele Europei. A fost un drum dificil, o devenire complexă, parcursă de noi toți cu dorința și credința că putem fi la nivelul cel mai de sus al învățământului superior românesc. Am străbătut acest drum cu multe eforturi și cu sacrificii din partea tuturor, cu fermitate și cu speranța că vom ajunge acolo unde merităm să fim: între primele universități ale României. Privind spre marile universități ale Europei și ale lumii, am dezvoltat, în timp, o cultură a calității și a performanței care își arată roadele. Universitatea Titu Maiorescu este astăzi o instituție complexă a învățământului superior românesc, care dezvoltă programe de studii la cele mai înalte standarde de

Calificativul Grad de încredere ridicat situează Universitatea Titu Maiorescu în elita instituțiilor de învățământ superior românesc. Această situație confirmă, în același timp, o performanță anterioară, prin care Universitatea a fost clasată de către MECS pe locul întâi în ierarhia universităților particulare din România. Rezultatele obținute de Universitatea situată sub blazonul spiritual al lui Titu Maiorescu atestă faptul că, acolo unde există viziune managerială și resurse umane de valoare, pe fondul unui spirit european al devenirii, se pot dezvolta programe de studii competitive, iar calitatea nu mai reprezintă o simplă utopie. O atare metamorfoză poate constitui un semn de bun augur pentru reforma întru calitate și excelență a învățământului superior românesc și, de aici, a întregului nostru sistem educațional.

Sorin IVAN

Universitatea din București a devenit un centru național de predare a limbii engleze

(urmăre din pag. 14)

Trăim într-un timp când cartea pe hârtie se răspândește greu. Cititorul nu mai are răbdare. Volumele noastre au fost gândite să fie *one click away* – deschizi calculatorul și scoți cartea caldă din imprimantă. Bani nu au intrat în calcul.

Din păcate, o carte este și un obiect concret, care moare mai greu decât imaginea de pe monitor... Rămâne să gândim drumul spre realitatea palpabilă a cărților pe care le scriem cu atâta dragoste și migală.

Lume poate fi mercantilă. Spiritul își are idealurile lui.

O asemenea editură – un brand cultural și academic, astăzi – interesează un număr tot mai mare de cadre universitare, cercetători, masteranzi, studenți etc. din România și din afara acesteia. Nu credeți că ar trebui să treacă și la cuvântul tipărit, la cărți în format clasic? Aveți în vedere și această metamorfoză?

Nu vă ascund că se apropie vertiginos momentul când va trebui să ne gândim cum să dăm doritorilor volumele sub forma unui obiect concret. Și la acest punct suntem deschiși oricărui propunerii de colaborare. Ca principiu însă, vom rămâne o instituție culturală non-profit.

Ați inițiat și conduceți în calitate de director un Masterat de elită al Universității din București (Facultatea de Limbi și Literaturi Străine): Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan. Vă rog să ne faceți o prezentare sintetică a acestuia, privitor la oferta de studii, obiective și perspective.

Pe scurt, studenții pregătiți de MTTL pot fi cei care fac volumele publicate de CLP – redactori, traducători, cei care folosesc volumele – profesori la diferite niveluri, cei care scriu despre ele și despre literatură în general – critici literari și cercetători.

Care este oferta de studii a MTTL pentru candidații din toamna anului 2012?

Este vorba de un program teoretic și aplicativ în egală măsură. Există patru cursuri săptămânale, axate pe probleme de teorie și traducere a textului cultural contemporan (cu accent pe literatură, firește), comunicare, mass-media și – foarte important – un curs de substituție, care e o meserie în sine. Pe lângă aceste cursuri teoretice (care au toate și o parte aplicativă, adică duc la o meserie în final), masteranzii au un seminar de limba engleză cu colegul nostru de catedră englez James Brown și, bineînțeles, două seminarii de traducere de text cultural și literar propriu-zis.

Aduc vorba de „meserie” când vorbesc de cursurile de la MTTL pentru că prima noastră grijă este să nu pierdem contactul cu realitatea. Nu vrem să sacrificăm conținutul intelectual, științific al materiilor predate în cadrul programului, dar ne dorim ca ele să răspundă cerințelor lumii în care va trebui ca masteranzii să folosească ceea ce le oferim noi.

Lucrarea de absolvire a masterandului a fost câțiva ani la rând să alcătuiască o revistă despre un autor român cu care colabora direct. O revistă adevărată, cu editorial, cronici, traduceri – absolut toate în engleză. Cele mai bune lucrări de acest fel se publică în revista online a MTTL. Anul acesta schimbăm structura: masterandul va trebui să găsească un mic volum (50 pagini) netradus, ieșit de sub copyright, să-l traducă în limba română, să alcătuiască o ediție îngrijită de el, cu note, cronologie etc. Este și acesta un mod de a adapta ideea la meserie și de a ieși din tipar.

Partea inedită a programului este faptul că, la absolvire, masteranzii au o lungă listă de publicații. Acest lucru se realizează prin *internships*. Este vorba de o serie de activități pe al căror rezultat ei își pun semnătura: pot colabora la editura CLP (<http://editura.mttl.ro/>) sau la revista programului (<http://revista.mttl.ro/>), pot semna o rubrică lunară de traducere în reviste cum ar fi *Timpul*, *Saeculum*, *Algoritm literar* etc., pot colabora la traducerea unor site-uri culturale naționale (Teatrul Național București, Radio România Cultural, Radio România Actualități, Radio România Muzical, Revista Arhivele Totalitarismului, site-ul Universității din București, site-ul de proză contemporană EgoPhobia și foarte multe altele). O listă de publicații poate fi decisivă atunci când vrei să te angajezi la o editură, la o instituție culturală din țară ori din afara ei.

Cum colaborează cele două instituții academice pe care le coordonați: Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan și Editura Contemporary Literature Press?

Cele două au fost gândite să se ajute una pe alta. Entuziasmul masteranzilor este esențial pentru editură, iar ceea ce învață ei lucrând la volumele editurii nu se predă la cursuri – sunt lucruri prea concrete, și – ca orice meserie, în final – se „fură”...

Noua legislație a educației promovează standarde de calitate și exigență de nivel european în învățământul universitar și în cercetare. Noile standarde și criterii privesc și editurile, chemate să promoveze calitatea și excelența. Cum se situează CLP în acest cadru al cunoașterii?

Neglijarea profitului imediat specific industriei de carte își are, neîndoind, avantajele ei. Nu ne poate nimic sili să publicăm volume care nu sunt foarte bune. Uneori publicăm volume „de nișă”, dar nu dăm faliment din această pricină. Unicul nostru criteriu este calitatea – și sper să ne păstrăm această frumoasă independență, care pentru noi nu mai este o utopie.

Cum vedeți dezvoltarea Editurii în spațiul academic și cultural românesc?

Vom fi, vom rămâne o editură universitară. Vom publica autori români de valoare traduși impecabil în limba engleză. Vom continua să dăm profesorilor de limba engleză volume de exerciții și texte paralele după care să poată lucra cu studenții lor. Vom recupera în continuare marile cărți ale anglisticii românești. Înainte de toate însă, sperăm să producem cărți de cercetare, cărți care să răspundă la întrebări esențiale din aria culturii engleze, cărți care să-și câștige un loc important în anglistica internațională.